

Gjemsel

Ihsan var ute og lekte gjemsel med sine venner. Når de løp hver sin vei for å gjemme seg, valgte han å skjule seg bak et kastanjetre ved veien. Der var det veldig vanskelig for de andre å få øye på ham.

Mens barna lekte, kom det en fremmed mann med hvitt skjegg til byen. Han nærmet seg Ihsan, som stod bak kastanjetreet. Han sa til ham: «Sønn, jeg ønsker å spørre deg om en adresse.» Ihsan nølte litt, men så ba han ham å være stille.

Mannen forstod ikke hvorfor Ihsan ba ham være stille. Undrende så han på ham og spurte: «Hvorfor må jeg være stille? Jeg spurte deg bare om en ting. Hvis du vet det, så fortell meg det. Men hvis du ikke vet, så vær stille.» Og så sa han undrende: «Det er sant, barna i byen er merkelige!»

Da vennene hans fikk se at det var en gammel mann på lekeplassen som snakket med noen bak et tre, forstod de at Ihsan hadde gjemt seg bak det treet. De listet seg på tærne bort til treet. Den gamle klagde og sa: «Disse barna vet uheldigvis ikke hva vår ærverdige profet ﷺ sa: 'Den som viser veien til en som ikke vet veien, vil få lik belønning som å befri en slave.'»

« مَنْ هَدَى زُقَاقًا كَانَ لَهُ مِثْلَ عِتْقِ رَقَبَةٍ »

Han snudde seg i den retningen han kom fra. Da ble Ihsan veldig flau og lot leken være og gikk bort fra gjemmestedet. Han løp bort til den gamle mannen og ba om unnskyldning. Etter det fulgte han ham til det stedet han ville gå til.

